

MELDURIN

Jørleif Kúrberg, sum seinastu tvey árin hevur undirvíst útlandingum, ið starvast hjá PM Pluss, í føroyskum, heldur, at tað hevur stóran týdning fyri trivnaðin hjá útlandingunum í Føroyum, at tey læra føroyskt og um Føroyar. Her sæst hann saman við Eyðfinn Davidsen, stjóra í PM Pluss, Bjørn Kalsø og Poul Michelsen

Mynd: Álvur Haraldsen

teimum eru giftar føroyingum, og um maðurin til dømis er sjómaður, so er kanska ikki so nógv hjálp at heinta í heiminum, tí maðurin er burtur, sigur Jørleif Kúrberg.

Ikki bara málið

Men hvat er tað so, sum útlendsku starvsfólkini hava lært á skeiðnum, sum Jørleif Kúrberg hevur staðið fyri?

– Fyrst og fremst hava tær lært at tosa og skilja føroyskt. Men nógv tíð fer eisini við at geva teimum eitt innlit í okkara samfelag. Vit hava til dømis undirvíst um trúgv í Føroyum, vit hava verið úti og lært tær, hvat tær síggja úti í náttúruni í Føroyum, og so havi eg eisini havt tær heima hjá mær, har tær hava fingið ein bita av føroyskum mati. So tær hava eisini lært

um føroyska matmentan, greiðir Jørleif Kúrberg frá.

Hann sigur, at í komandi viku verður eisini skipað fyri eini útferð norður til Gjáar við starvsfólkunum, so at

fólkaskúlanum, sigur Jørleif Kúrberg, at tað verður gjørt á sama hátt.

– Eg tók tað júst sum tá eg undirvísti børnum í fólkaskúlanum. Eg var góður við

stóran týdning fyri trivnaðin hjá útlendsku starvsfólkunum, at tey fáa eitt tilbøð um at læra føroyskt frá sínum arbeiðsgevara.

– Tað hevur ómetaliga

føroyskt, so tað hevur ógilega nógv at siga fyri trivnaðin, sigur hann.

Jørleif Kúrberg leggur afturat, at útlendsku arbeiðsfólkini í nógvum førum eru

eisini nógv at undirvísa útlendsku næmingunum.

– Eg fái gleðina av at síggja framstig hvønn dag, og so haldi eg eisini, at tær eru so glaðar fyri at vera her. Tær geva okkara samfelag nógv, sigur hann.

Jørleif Kúrberg sigur at enda, at hann hevði ætlað at gevast nú við undirvísingini, men tá ið hann í vikuni boðaði Poul Michelsen frá hesum, var svarið bara eitt greitt nei frá eigaranum av PM Pluss.

– Men eg kundi hugsað mær, at onkur yngri koma at hjálpa mær eitt sindur, sigur hann at enda.

»Eg fái gleðina av at síggja framstig hvønn dag, og so haldi eg eisini, at tær eru so glaðar fyri at vera her. Tær geva okkara samfelag nógv«

tær kunnu læra eitt sindur um føroysku bygdinar og samfelagið á bygd.

Spurdur, hvussu hann sjálvur hevur taklað tað at undirvísa vaksnum útlendingum í mun til børn, sum hann hevur drúgvvar royndir við úr føroyska

næmingarnar, og so blivu næmingarnir góðir við meg, og so fingi vit tað at koyra fint, sigur hann.

Nógv at siga fyri trivnaðin

Sjálvur heldur Jørleif Kúrberg, at tað hevur ómetaliga

nógv at siga fyri tær, at tær fáa henda møguleika. At arbeiðsplássid soleiðis kemur og gevur teimum eitt tilbøð um hetta, hevur við sær, at tær føla seg ordiliga vælkomnar. Tær hava lættari við at fella inn í samfelagnum, tá ið tær duga

sannur fongur fyri arbeiðsgevaran.

– Tær hava nógvir nakrar heilt serligar eginleikar, og fleiri av teimum hava eisini høgur og góðar útbúgvingar, sigur hann.

Hann sigur somuleiðis, at hjá sær persónliga gevur tað